

μια μικρή υπενθύμιση...

Το σκηνικό και η καθημερινότητα για όσους δουλεύουν στα ΤΕΠ γνωστά. Ασθενείς, συνοδοί, ουρές εκνευρισμός, αγωνία, αντεγκλήσεις, κόπωση. Προσπάθεια να διεκπεραιωθούν τα περιστατικά με ασφάλεια. Οι τύποι των ασθενών γνωστοί και αυτοί. Οι βαρέως πάσχοντες που προκαλούν ανησυχία, οι υποχόνδριοι –ΝΦΔ στην αργκό– που προκαλούν εξάντληση υπομονής και εκνευρισμό, οι μετανάστες με τη δυσκολία στη συνεννόηση, οι επιθετικοί που θέλουν να παρακάμψουν την ουρά και να ασχοληθούν όλοι μαζί τους.

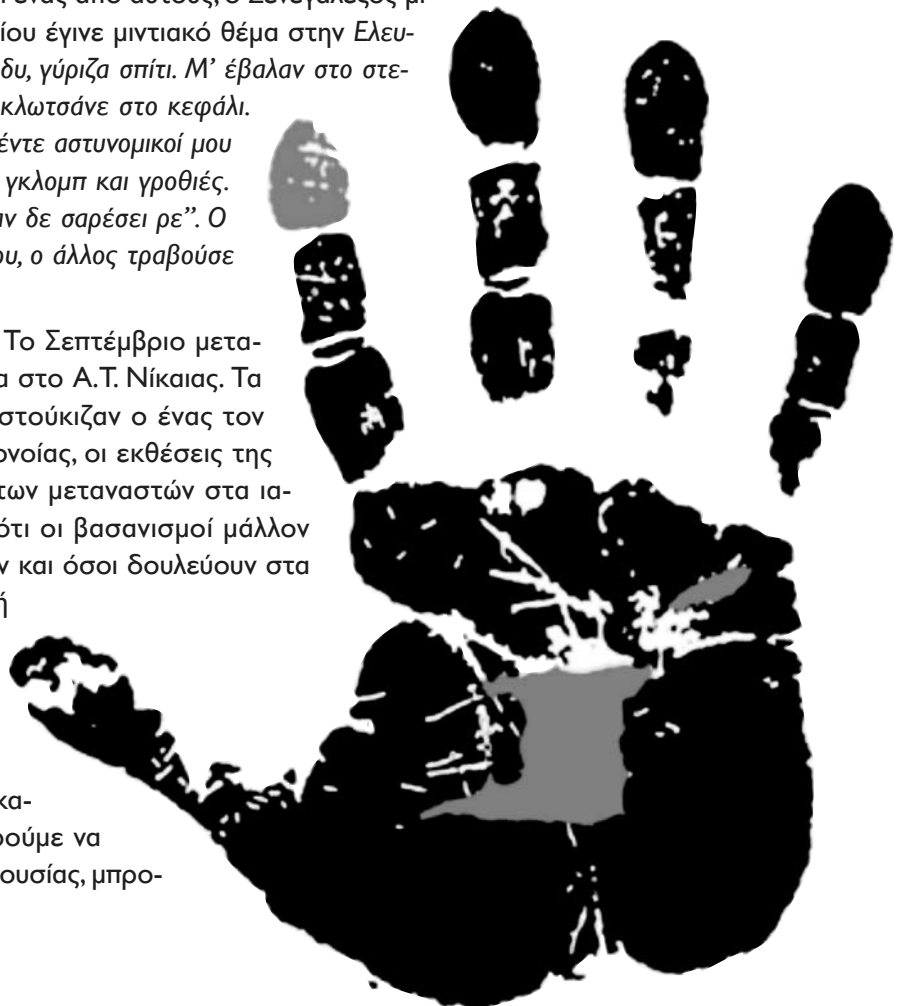
Μέσα σε αυτόν τον καταϊγιστικό ρυθμό εμφανίζεται από καιρό σε καιρό και μια ειδική κατηγορία που προκαλεί το δικό της ιδιαίτερο προβληματισμό. Ασθενείς, που συχνά είναι βαρέως πάσχοντες ή τραυματίες, αλλιώς δε φτάνουν ποτέ στο νοσοκομείο. Ασθενείς στιγματισμένοι. Ασθενείς συνοδευόμενοι από ένστολους με άγριο βλέμμα, πολλά κιλά τσαμπουκά και απαίτηση να εξυπηρετηθούν άμεσα και κατά προτεραιότητα. Ασθενείς σιδηροδέσμιοι. Ασθενείς κρατούμενοι. Άνθρωποι δηλαδή με μια διπλή συνθήκη απώλειας. Απώλεια της υγείας και της ελευθερίας, Μια από αυτές αρκεί να επιφέρει την οδύνη. Μπορεί να φανταστεί κανείς και τις δύο σε συνεργική δράση;

Οι ασθενείς αυτοί προκαλούν αμηχανία. Μέσα στη θύελλα η φυσική τάση είναι να θέλει κανείς να απαλλαγεί από αυτούς το συντομότερο. Είναι “επικίνδυνοι” (ποιος ξέρει τι έχουν κάνει για να τους μπουζουριάσουν –οι μισοί βέβαια και πλέον τελικά αθώνονται). Κουβαλάνε 2-3 τύπους της υπηρεσίας που συχνά εισβάλλουν στα ΤΕΠ σα να είναι το τσιφλίκι τους και απαιτούν άμεση εξυπηρέτηση όπως την αντιλαμβάνονται αυτοί. Τρομάζουν συνοδούς και προσωπικό με την όψη τους, τα δεσμά και το στίγμα που τους ακολουθεί. Είναι χρήστες ή μετανάστες (evidence based: 90% των φυλακισμένων κρατούνται για υποθέσεις ναρκωτικών).

Εκτός από αυτά τα χαρακτηριστικά, υπάρχει και κάτι άλλο που έχουν συχνά κοινό οι ασθενείς αυτοί: είναι χτυπημένοι-κακοποιημένοι. “Σκόνταψαν”, “αντιστάθηκαν στη σύλληψη”, “είναι υπό την επήρεια” λένε οι ανθρωποφύλακες. Ας δούμε τι λέει ένας από αυτούς, ο Σενεγαλέζος μικροπωλητής, ο βασανισμός του οποίου έγινε μιντιακό θέμα στην *Ελευθεροτυπία*: “Ήταν γύρω στις 8 το βράδυ, γύριζα σπίτι. Μ’ έβαλαν στο στενό και με έριξαν κάτω. Άρχισαν να με κλωτσάνε στο κεφάλι. Με μετέφεραν στο Α.Τ. Ακροπόλεως. Πέντε αστυνομικοί μου έβγαλαν τα ρούχα και με χτυπήσαν με γκλομπ και γροθιές. Φώναζαν “να φύγεις από την Ελλάδα αν δε σαρέσει ρε”. Ο ένας έβαλε το χέρι του στα οπίσθια μου, ο άλλος τραβούσε βίντεο από το κινητό του...”.

Τα περιστατικά αυτά δεν είναι λίγα. Το Σεπτέμβριο μετανάστης πέθανε από τα βασανιστήρια στο Α.Τ. Νίκαιας. Τα βίντεο με τους μετανάστες που χαστούκιζαν ο ένας τον άλλο κατόπιν εντολών στο Α.Τ. Ομονοίας, οι εκθέσεις της Διεθνούς Αμνηστίας, οι μαρτυρίες των μεταναστών στα ιατρεία των ΜΚΟ είναι αποδεικτικά ότι οι βασανισμοί μάλλον δεν είναι εξαιρέσεις. Αυτό το ξέρουν και όσοι δουλεύουν στα ΤΕΠ και είναι ελάχιστα ευαίσθητοι ή απλά παρατηρητικοί.

Οι εργαζόμενοι στο χώρο της υγείας έχουμε χιλιάδες δικά μας προβλήματα και καλούμαστε να λύσουμε καθημερινά τα προβλήματα εκατοντάδων ανθρώπων. Τι άραγε μπορούμε να κάνουμε μπροστά στην ουσία της εξουσίας, μπρο-

στά σε βασανισμένους ανθρώπους; Η απάντηση είναι μία και πολύ απλή: *Να κάνουμε υπεύθυνα, ανυποχώρητα και με αξιοπρέπεια τη δουλεία μας:*

- ▶ Να μην ξεχωρίζουμε ασθενείς, όποιο κι αν είναι αυτοί και να παρέχουμε στον καθένα όποια περίθαλψη χρειάζεται.
- ▶ Να μην υποχωρούμε σε έμμεσες και άμεσες πιέσεις για γρήγορη διεκπεραίωση και ελλειπτική καταγραφή.
- ▶ Να μη γινόμαστε παθητικοί συνεργοί στο κουκούλωμα. Να καταγράφουμε με επιμέλεια και τις 2 εκδοχές των γεγονότων καθώς και τις βλάβες που διαπιστώνουμε.
- ▶ Να συστήνουμε με σαφήνεια και δεσμευτικά εισαγωγή, συνυπολογίζοντας και το ενδεχόμενο επανάληψης ξυλοδαρμού στο τμήμα, όπως και στην περίπτωση του Σενεγαλέζου, ή τακτή επανεξέταση των ασθενών, εφόσον κρίνεται απαραίτητο.

Για να μπορούμε να νιώθουμε ότι είμαστε αξιοπρεπείς και ότι τιμούμε τον όρκο μας. Για να μπορούμε να έχουμε το κεφάλι ψηλά.

συμβουλευτικός χώρος υγείας | κατάληψη ΠΙΚΠΑ

Τιμοδήμου & Ευαγγέλου Αντωνιάδου 29 (παράλληλη στον πεζόδρομο της Τρώων) στα Πέτρινα των Άνω Πετραλώνων | salubellum@gmail.com

Η συνέλευση για την υγεία συγκροτήθηκε από γιατρούς και μη στην κατηλλειμένη ΑΣΟΕΕ μέσα στην εξέγερση του Δεκέμβρη του 08 με σκοπό να παρέμβει από μια επαναστατική σκοπιά και πράξη στα ζητήματα υγείας. Και από τον περασμένο Απρίλη προχωρήσαμε μαζί με την λαϊκή συνέλευση Πετραλώνων, Θησείου, Κουκακίου & Φιλοπάππου στην κατάληψη του εγκαταλελειμένου κτιρίου του ΠΙΚΠΑ, όπου και συναντιόμαστε κάθε Δευτέρα στις 7.00 μμ. Ο χώρος λειτουργεί παράλληλα και ως συμβουλευτικός χώρος υγείας, χωρίς –εννοείται– χρηματοδοτήσεις, εξαρτήσεις και εκδουλεύσεις που τόσο συνηθίζονται από τις “φιλόανθρωπες” ΜΚΟ.

